

Den maa iøvrigt i Mangel af en udtrykkelig Aftale om det modsatte anses som selvfølgelig, og maa derfor ogsaa antages at gælde for Overenskomsterne med Finland og Sverige, skønt den ikke udtrykkelig er optaget i disse.

De foreliggende tre Overenskomster følger de samme Hovedlinjer og er ogsaa i Enkelthederne saa godt som fuldkommen overensstemmende. Dog er der i Art. 1 i Konventionen med Finland tilføjet et særligt 2. Stykke, hvorefter ogsaa de i denne Artikel nævnte Tvistigheder af retlig Art — saafremt Parterne er enige derom —

forinden deres Forelæggelse for den faste Domstol kan indbringes for det i Henhold til Konventionen af 27. Juni 1924 oprettede staaende Forligsnævn, en Bestemmelse, der, da den forudsætter Enighed mellem Parterne, ogsaa tør forudsættes som selvfølgelig i de andre Overenskomster. Endvidere er der i Konventionen med Finland tilføjet en ny Artikel 11, hvorefter den affattes paa Dansk, Finsk, Svensk og Fransk, saaledes at den franske Tekst i Tvivlstilfælde skal være afgørende for Fortolkningen.